

Să vorbim cu copiii despre

HĂRȚUIRE ȘI INTIMIDARE

HĂRȚUIRE ȘI INTIMIDARE

Ați observat la fiul dvs. de 10 ani, Ionuț, că și-a schimbat comportamentul foarte mult în ultimele săptămâni. Nu mai vrea să meargă la școală și se plânge constant de dureri de stomac și stare de rău dimineța. Încă nu a fost invitat la nicio zi de naștere anul acesta, deși anul trecut a primit multe invitații. Bănuți că Ionuț ar putea să fie hărțuit și intimidat de colegi.

Cum ați reacționa? Selectați una dintre reacțiile posibile și continuați să citiți la pagina indicată:

Mergeți la [pagina 3!](#)

Mergeți la [pagina 4!](#)

Mergeți la [pagina 5!](#)

Mergeți la [pagina 6!](#)

Dacă bănuielele că fiul dvs. este agresat se confirmă, trebuie să acționați imediat!

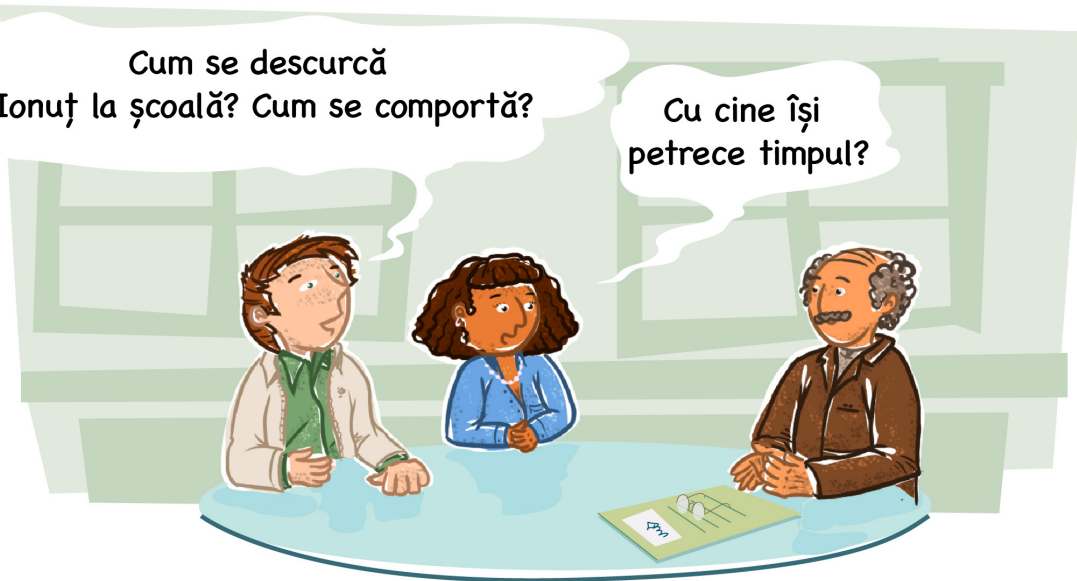
Iată ce puteți face:

- Cazurile de hărțuire și intimidare la școală trebuie să fie rezolvate acolo unde se petrec. Vorbiți cu învățătorul copilului, cu un asistent social sau un consilier școlar despre temerile dvs. Întrebați învățătorul sau personalul școlii cum propun să se ocupe de acest caz de hărțuire și intimidare. Printre alte persoane pe care le-ați putea implica se numără directorul sau psihologul școlii.
- Spuneți-i clar copilului: „O să încercăm să rezolvăm problema asta oricât ar dura, ca să fim siguri că o să te simți din nou bine”.
- Asigurați-vă că aspectele plăcute și pozitive din viața de zi cu zi a copilului dvs. nu sunt afectate. Este important ca acesta să simtă „Sunt sprijinit de oameni care mă iubesc și mă apreciază și cărora le place să fie cu mine. Sunt important pentru ei și asta mă întărește. În ciuda a tot ce s-a întâmplat, sunt încă multe lucruri în viață de care pot să mă bucur.”

Cum se descurcă
Ionuț la școală? Cum se comportă?

Cu cine își
petrece timpul?

Dacă bănuieți că fiul dvs. este hărțuit, ar fi foarte util să discutați problema cu învățătorul lui. Nu încercați să-l presăți pe copil să-i spună învățătorului despre problemele lui. Ar putea să-i fie rușine pentru ce i s-a întâmplat sau ar putea să-i fie frică să nu fie făcut pârâcios. Toate aceste lucruri ar putea face povara emoțională a copilului și mai grea. Hărțuirea și intimidarea sunt deseori ascunse și chiar și profesorii ar putea să aibă doar vagi suspiciuni. Totuși, atunci când vorbiți despre ce vă îngrijorează cu învățătorul, există probabilitatea să se formeze o imagine mai clară a situației. Dacă învățătorul confirmă că Ionuț este deseori singur, separat de grup sau preferă să stea în clasă în timpul pauzei, atunci merită să continuați cu întrebări mai precise:

- Copiii încep să ofteze imediat ce spune ceva Ionuț în clasă?
- Ceilalți elevi își dau ochii peste cap?
- Ce spune el la clasă este întâmpinat frecvent cu comentarii peiorative sau este chiar ridiculizat de ceilalți?

BAveți grijă să nu exprimați acuzații împotriva învățătorului. Hărțuirea și intimidarea se întâmplă deseori în afara sferei de influență a învățătorului.

Dacă învățătorul a observat acest tip de comportament din partea colegilor față de copil, atunci următorul pas ar trebui să fie o discuție cu copilul dvs. Sfaturi despre cum puteți iniția o astfel de discuție sunt disponibile la [pagina 5](#).

De ce vă luați toți de băiatul meu? Ionuț nu v-a făcut nimic!

Dacă mai continuați, o să vorbesc cu directorul despre ce faceți...

Nu este o idee bună să încercați să rezolvați situația lui Ionuț direct. Când hărțuirea și intimidarea implică un grup întreg care se aliază împotriva unui elev, măsurile disciplinare sau sancțiunile împotriva unui singur elev nu vor rezolva problema. Într-adevăr, o reacție pripită și extremă din partea dvs. ar putea chiar înrăutăți situația.

Deoarece hărțuirea și intimidarea sunt în general un fenomen de grup, problema trebuie abordată la sursă. Poate să privească o anumită clasă, cu implicații pentru întreaga școală.

Ca prim pas, încercați să vă faceți o imagine mai clară în legătură cu situația. Aflați dacă fiul dvs. este într-adevăr hărțuit discutând problema cu învățătorul lui. Sfaturi despre cum să faceți acest lucru găsiți la [pagina 3](#). După aceea, este indicat să aveți o discuție caracterizată de sensibilitate cu copilul dvs. Găsiți mai multe despre asta la [pagina 5](#).

Este important să comunicați observațiile dvs. și ce vă îngrijorează cu blândețe atunci când vorbiți cu fiul dvs. Alegeți un loc potrivit pentru discuția deschisă; de multe ori este mult mai ușor pentru copii să vorbească despre un subiect în mod familiar și întâmplător. O plimbare împreună, rezolvarea unui puzzle sau o plimbare cu mașina undeva, toate acestea ar putea fi ocazii bune pentru un astfel de schimb.

Trebuie să vă asigurați de asemenea, că acordați suficient timp, deoarece presiunea timpului va face ca fiului dvs. să-i fie și mai greu să vorbească despre aceste probleme sensibile. O modalitate bună de a iniția conversația ar putea fi să vă împărtășiți observațiile despre situația actuală a copilului dvs. (a se vedea exemplul). Să vorbiți despre o experiență în care ați avut probleme cu alți copii sau la școală ar putea servi, de asemenea, ca punct de pornire al conversației.

Dacă Ionuț se deschide și vrea să vorbească cu dvs., aveți grijă să evitați acuzațiile. Întrebări precum „De ce nu mi-ai spus mai devreme? De ce nu i-ai spus învățătorului?” pot să pară un interogatoriu și să provoace cu ușurință sentimente de vină, rușine și mânie.

Îi puteți oferi sprijin fiului dvs. confirmând ce spune și luându-i sentimentele în serios: „Îmi dau seama că asta te-a făcut să te simți foarte trist, înțeleg că nu mai vrei să mergi la școală.”

Veți obține o imagine mai clară a situației când discutați problema cu profesorii copilului. Sfaturi despre cum să abordați această discuție sunt disponibile la [pagina 3](#).

Ideea de a discuta problema cu Ionuț este cu siguranță cea mai bună. Totuși, trebuie să aveți mare grijă să nu-l forțați pe fiul dvs. să adopte o poziție defensivă și să evitați să simtă că trebuie să se justifice. Chiar și sfaturile bine intenționate, precum „Nu pune la suflet!”, nu-l vor ajuta prea mult pe Ionuț, dacă este într-adevăr agresat.

Încercați să ajungeți la copilul dvs. prin comunicare deschisă, comunicare nonviolentă și mesaje de tip „Eu...”.

Doriți să aflați mai multe despre „comunicarea deschisă”? Consultați documentul [„Să vorbim cu copiii despre teme”](#), capitolul „Comunicarea deschisă”, de la pagina 4.

Doriți să aflați mai multe despre „comunicarea nonviolentă”? Consultați documentul [„Să vorbim cu copiii despre comportamentul agresiv”](#), capitolul „Ce pot face? - Sugestii pentru a gestiona comportamentul agresiv”, de la pagina 3.

Doriți să aflați mai multe despre mesajele de tip „Eu...”? Consultați documentul [„Să vorbim cu copiii despre droguri”](#), capitolul „Mesaje de tip „Eu...”, de la pagina 6.

Găsiți sfaturi speciale referitor la cum să comunicați cu copilul dvs. despre hărțuire și intimidare la [pagina 5](#).

„Să vorbim cu copiii despre hărțuire și intimidare” se bazează pe bibliografia următoare:

¹ Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 3

² Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 44

³ Gordon, Thomas. 2012. Familienkonferenz. Die Lösung von Konflikten zwischen Eltern und Kind. 3. Aufl. München: Heyne, 143 ff

Gordon, Thomas. 2012. Familienkonferenz. Die Lösung von Konflikten zwischen Eltern und Kind. 3. Aufl. München: Heyne.

Grolimund, Fabian. 2016. «... und alle schauen weg.» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, September, 11-27.

Grolimund, Fabian und Stefanie Rietzler. 2016. «Mein Kind wird gemobbt. Und jetzt?» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, September, 32-33.

Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 25 ff.

Watzlawick, Paul, Janet H. Beavin und Don D. Jackson. 2017. Menschliche Kommunikation – Formen, Störungen, Paradoxien. 13. Aufl. Bern: Hogrefe.

Zimet, Nadine. 2015. «Einen Konflikt ohne Strafe austragen- ein Beispiel.» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, Dezember. retrieved 22.03.2019.

<https://www.fritzungfraenzi.ch/erziehung/elternbildung/einen-konflikt-ohne-strafe-austragen-ein-beispiel>